

VRAAG HET AAN ED

In de erfenis van een ver familielid die Rudy een tijdje terug ontving, zat ook een werphengel. Geen flitsende en strakke carbonstok, maar een oude zeeverwhengel. In plaats van deze in een museum onder te brengen, wil Rudy dolgraag eens proberen om hier aan zee vis mee te vangen en kijken of zeevissen ook wat voor hem is. Op het zuider havenhoofd van Scheveningen geeft Ed tekst en uitleg over hoe je met antiek een visje vangt.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE HANS MOLENAAR
CAMERA DIKLA ZEIDLER

Als Rudy werples had moeten krijgen, dan waren we naar de ruimte van het strand gegaan. Daar vorm je immers het minst gevaar voor anderen en – als je echt heel onhandig bent – jezelf. Maar omdat de cursist van vandaag in zoet water al werpervaring heeft opgedaan en de vangsten

vanaf het havenhoofd al enige weken meer dan redelijk zijn, valt onze keuze op de zuidpier. Lekker hoog en droog en altijd wel een veilige visplek te vinden. Het is alleen jammer dat uitgerekend deze novemberdag de wind naar de noordhoek is gekropen en smerig koud aanvoelt. Zeevisers zijn echter geen watjes en

met goede warme, wind- en waterdichte kleding is het best uit te houden.

MUSEUMSTUK

Bij aankomst blijkt Rudy voorzien van een waar museumstuk. “Een prachtige glasvezelhengel van zeker veertig jaar oud die is gemaakt van het destijds vermaarde

Amerikaanse conolon”, zo vertelt hij me trots over dit stukje historisch erfgoed. “En kijk, de geleideogen zijn nog van hard verchromd messing en het startoog is afschroefbaar!” De hengel is met een lengte van 3,75 meter wat kort naar moderne maatstaven, maar zeker bruikbaar zolang de vis niet al te ver uit de kant aast. Wat betreft de werpafstand legt hij het af tegen de moderne werpkanonnen, maar de romantiek maakt veel goed. De iets minder oude Sigmamolen – met daarop een compleet verteerde vislijn, die uiteraard wordt vervangen – maakt het plaatje compleet.

RUDY DE REUS

De boomlange Rudy is zeker niet bang om te werpen, maar hij kan zijn kracht en energie niet echt goed kwijt in de tamelijk slappe glasvezelhengel.

‘Al snel volgt een geweldige aanbeet die zeker op gul duidt.’

De boomlange Visbladlezer geeft de antieke hengel serieus op z'n lazer. Kun je nagaan wat er gebeurt als deze reus met een echt werpkanon aan de slag gaat!

CHECK DE VIDEO!

In totaal vingen Ed en Rudy vier vissoorten en natuurlijk had onze leermeester nog veel meer tips. Ga daarvoor snel naar www.hetvisblad.nl/tv en bekijk het filmpje!

Ondanks dat ik twee koppen kleiner ben, kom ik met mijn strakke slanke 4,5 meter lange FFWD stokken van carbon wel ver uit de kant. Daar blijkt de vis te azen en dus moeten we ons werpllood en onderlijn zo ver mogelijk inwerpen. Als zo'n reus als Rudy met het juiste materiaal aan de slag gaat, werpt hij zonder problemen 100 meter. Maar vandaag houdt hij het bij zijn antieke pook, kijken of dat wil lukken. Al snel draai ik een wijntinkje omhoog, terwijl Rudy het moet doen met een al te ijverige krab. Naarmate het water steeds verder zakt en de aanbeten uitblijven, besluiten we naar de kop van het havenhoofd te verhuizen. Van ver haal ik een stel wijtingen, enkele scharren en een bot binnen, waarna Rudy aan mijn hengel zijn eerste steenbolk vangt.

ken schuiven we lekkere vette zwarte zeeperen, hét aas voor deze vissoort. Al snel volgt een geweldige aanbeet die zeker op gul duidt: de hengeltop ramt een paar keer goed door, waarna de lijn terugvalt. Helemaal blij met de aas net te dicht bij de keien te hebben gelegen, zodat de vis zich tussen de stenen vast zwemt en voor altijd een onbekende blijft. Eenmaal

bijgekomen van deze teleurstelling kijken we terug op een heerlijke, leerzame en vooral gezellige visdag. Want ook de sociale contacten en gezelligheid nemen een belangrijke plaats in bij het zeevissen. Rudy is in ieder geval gegrepen door het zeevisvirus. “Ik vind dat erfstuk echt ontzettend mooi, maar ik ga wel op zoek naar een moderne strandhen-

gel. En dan komen die gullen er ook wel uit deze winter!” vertelt hij me als we over de pier teruglopen. En zo is er weer een enthousiaste zeevisser geboren. ▶

Rudy's zeeverwhengel is een prachtig erfstuk van zeker 40 jaar oud, pure nostalgie.

Twee wijtingen trekken Rudy over de streep om zelf ook een moderne strandhengel aan te gaan schaffen. “En dan komen die gullen er ook wel uit deze winter!”

GUL ONDER DE KANT

Omdat het aan de buitenkant van het hoofd niet wil lukken met de oude glasvezelhengel, heeft Rudy deze op mijn advies aan de binnenkant van de kop ingeworpen. Die plek – niet te ver uit de kant, net achter de stenen – levert soms gul oftewel jonge kabeljauw tot een pond of drie op. Op de ha-

‘HOE KAN IK MET MIJN OUDE ZEEWERPHENGEL VIS VANGEN?’

Rudy uit Rotterdam heeft een oude zeeverwhengel gekregen en wil weten hoe hij daar vis mee op de kant krijgt. Op www.hetvisblad.nl/tv zie je de reportage!

WERPLES

De juiste onderlijnen, het juiste aas en de juiste materialen zijn bij het zeevissen ondergeschikt aan een goede werptechniek – al is het alleen maar om je burens niet tot last te zijn. Haal je zonder problemen afstanden van honderd meter, dan is er geen vuiltje aan de lucht als vis toevallig halverwege die afstand aast. Kom je amper 50 meter ver, dan kun je alleen maar dromen van vis achter de horizon. Leer daarom goed, ver en vooral zuiver te werpen.

Oefen bijvoorbeeld eerst op een groot strand. Daar heb je de ruimte en kun je veilig aan de slag. Durf te werpen en wees niet bang om je hengel, mits van goede kwaliteit, stevig op zijn donder te geven. De molen spoel je tot de rand vol met 30 of 35/00 nylon. Laat gevlochten lijn voor wat het is. Die laatste soort valt namelijk niet of nauwelijks te ontwarren, vist onrustig vanwege een gebrek aan rek, doet de hengeltop al bewegen als vis alleen maar aan het aas ruikt en levert erg veel missers op.

Aan de hoofdlijn komt een nylon voorslag van 7 à 8 meter met een dikte van 50 of 60/00. Deze doet dienst als schokbreker voor een krachtige worp en helpt je de onderlijn veilig over obstakels heen te krijgen. Tenslotte is het belangrijk het juiste werpgewicht bij de hengel te kiezen. Overbelasting werp niet lekker, onderbelasting evenmin.

Leer eerst goed werpen, dan volgen de vangsten vanzelf.

HENGEL EN MOLEN

Moderne hengels van grafiet, al of niet gemixt met glasvezel, zijn licht en strak zodat je met lengtes van 4,5 en 5 meter prettig en ver kan vissen. Voor zo'n honderd euro koop je al een goede, en in geval van aanbieding-

Kies altijd voor een molen met een inhaalsnelheid van minimaal 80 centimeter.

en soms zelfs uitstekende, stok. Voor eenzelfde bedrag tik je ook een geschikte werpmolen op de kop, al is het wel zo dat met de prijs ook vaak de kwaliteit omhoog gaat. Koop in ieder geval een molen met een hoge inhaalsnelheid van minstens 80 cm per slingerslag. Die heb je nodig om niet ellenlang bezig te zijn met het binnendraaien van je lijn na een verre worp en om gemakkelijk over obstakels heen te kunnen vissen.

ONDERLIJN (PATERNOSTER)

Begin je met wintervissen op zee, kies dan heel simpel voor een onderlijn met twee of drie haken. Die kun je kant-en-klaar kopen of zelf knopen. Ik geef de voorkeur aan doe-het-zelf-werk en knoop onderlijnen met en zonder afhouders. Die eerste voor momenten dat de zee niet of nauwelijks stroomt, de tweede bij sterke stroming en extreem verre worpen.

Voor platvis kies ik haken nummer 6 en 4. Die laatste bezwijkt ook niet onder het gewicht van een mooie gul, al wordt speciaal voor deze vissoort meestal een grotere haak gebruikt. Dat deze dan weer niet in de bek van een scharretje past, moge duidelijk zijn. Dit is een kwestie van keuzes maken en enig risico durven nemen. Onderlijnen zijn altijd even dik als de voorslag, terwijl haaklijntjes veelal een dikte hebben van 35 of 40/00. Onderaan komt een wartel voor de loodverbinding en bovenaan een lus die middels een speldwartel met de voorslag wordt verbonden.

Onderlijnen berg je gemakkelijk op in zo'n plastic map.

LOOD

De zeevisser kan kiezen uit allerlei soorten werplood en loodvervangers. Stroomt de zee sterk, gebruik dan ankerlood. Staat het water nagenoeg stil, kies dan voor lood zonder ankers. Voor het vissen zonder obstakels voor de deur, bijvoorbeeld vanaf het strand, is werplood met wegklapbare ankers ideaal. Op het havenhoofd met zijn betonblokken gaat dergelijk lood snel kapot en kun je veel beter voor stevige vaste ankers kiezen. Veel werplood is zo ontworpen dat de ankers uit de voorkant van het projectiel steken. Mijn voorkeur gaat echter uit naar ankers die uit de zijkant komen.

Hierdoor zijn ze meer aerodynamisch en ankeren ze vaak beter op de zeebodem.

Bij sterke stroming gebruik je altijd ankerlood.

AAS

De onvolprezen zeepeier of leegloper blijft ontegenzeggelijk nummer één. Op twee staat de zager of zeeduizendpoot. Deze komt tegenwoordig nog voornamelijk via

kwekerijen tot ons en vangt eigenlijk pas goed als hij bijna dood is en onaangenaam riekt. Daarna volgt nog een trits aan andere aassoorten, waaronder mesheften, die het op zijn tijd goed doen, maar het doorgaans niet halen bij de eerste twee. Bewaar je aas tenslotte altijd op een koele plaats en rijg het met een aasnaald op de haak.

Ook voor Ed bestaat er geen lekkerder aas dan zeepeieren.